

Μυθιστορήματα για παιδιά και εφήβους και Graphic novels

■ «Ολη μου η οργή», **S. Tahir**, μτφρ. Χ. Σωτηροπούλου (Διόπτρα)

Τι σημαίνει πατρίδα, τι σημαίνει σπίτι; Πού ανήκουμε; Εκεί που γεννηθήκαμε ή εκεί που διαλέξαμε να ζήσουμε; Από τη Λαχόρη του Πακιστάν στην Καλιφόρνια του σήμερα. Η Nour και ο Σαλ ορφανοί από τον έναν ή και τους δύο τους γονείς, είναι φίλοι από τα έξι τους, έχουν ο ένας τον άλλον. Οι συμμαθητές τους κοροϊδεύουν, τους εκφοβίζουν, τους αγνοούν, τους περιθωριοποιούν. Κι εκείνοι, έφηβοι πια, είναι θυμωμένοι με όλους και με όλα – για τις ελάχιστες ευκαιρίες που έχουν, για τον ρατσισμό που βιώνουν, για τα δεινά που δεν λένε να τελειώσουν, ενώ εκείνοι προσπαθούν επίμονα να επιβιώσουν. Την ιστορία αφηγούνται αυτοί οι δυο, μαζί με τη μητέρα του Σαλ, τη Μισμπά. Μια ιστορία συγκινητική, με ωραίο ρυθμό, γλώσσα

άμεση και ζωντανή, ένα βιβλίο που καθλώνει. Με αυτό το μυθιστόρημα η Tahir κέρδισε το National Book Award –είναι η πρώτη Αμερικανοπακιστανή που το κερδίζει– καθώς και μια σειρά ακόμα βραβείων.

■ «Αγαπητέ αδερφέ», **A. ΜακΓκι** - εικ. Τ. Νίνι, μτφρ. Μ. Ταυρή (Μεταίχιμο)

Η μικρή αδερφή, η Πιο Παραμελημένη Αδερφή έβερ, είναι αγανακτισμένη. Εξαλλη είναι. Γράφει λοιπόν στον αδερφό της, τον οποίο αποκαλεί Το Μεγαλύτερο Τίποτα έβερ, επιστολές για να αποδείξει σε όλους πως όντως είναι ένα τίποτα, ενώ εκείνη είναι απολύτως και σε όλα σωστή. Ενα υπέροχο, αστείο, συγκινητικό, τρελό graphic novel για τις αδερφικές σχέσεις που θίγει θέματα κομβικά, όπως η απόκτηση κατοικίδιου, τα οικογενειακά συμβούλια, η κατασκήνωση. Θα

διασκεδάσετε πολύ, πάρα πολύ.

■ «Αμφίβια», **Γ. Παναγιωτάκης** - εξώφυλλο Β. Καραμπατζιά (Πατάκης)

Η Αλεξάνδρα και ο Μαξ, οι δύο δεκαεξάχρονοι ήρωες του νέου βιβλίου του συγγραφέα, δεν έχουν συναντηθεί. Ακόμα. Φοιτούν σε άλλα σχολεία, έχουν διαφορετικό κοινωνικό background, το ενδιαφέρον τους όμως για τη Miss Errie, μια πασίγνωστη περσόνα των social, θα τους φέρει κοντά. Με γλώσσα ζωντανή που περιγράφει πρόσωπα που γνωρίζουμε –οι δυο ήρωες θα μπορούσαν να ζουν δίπλα μας, να είναι παιδιά φίλων μας, γείτονές μας– και καταστάσεις που όλοι αναγνωρίζουμε και, πολλές φορές, δεν τολμούμε να μιλήσουμε γι' αυτές, ο Παναγιωτάκης γράφει για πράγματα που ξέρει από πρώτο χέρι, για ανθρώπους που συναντά, για μια

κοινωνία διχασμένη βαθιά κι ένα μέλλον που ευχόμαστε να είναι ευώανο, και μας χαρίζει ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματά του.

■ «Ζηνοβία», **M. Dürr** - εικ. L. Horneman, μτφρ. Γ. Τσάκωνα (Ηλίβατον)

Ενα από τα πιο ενδιαφέροντα και σπαρακτικότερα graphic novel για την προσφυγική κρίση. Η Αμίνα, ένα μικρό κορίτσι από τη ρημαγμένη Συρία, ταξιδεύει χωρίς τους δικούς της με μια βάρκα προς ένα καλύτερο μέλλον. Για να πάρει θάρρος σκέφτεται τη βασίλισσα Ζηνοβία της αρχαιότητας και τα κατορθώματά της. Με πολύ λίγες λέξεις ο Dürr διηγείται τα δεινά της Αμίνα, εναλλάσσοντας το παρόν με τις χαρούμενες αναμνήσεις του χθες. Και ο Horneman αντίστοιχα μας δείχνει το παρελθόν με διχρωμία σε τόνους γήινους, ενώ για το τώρα χρησιμοποιεί έντονη τετραχρωμία. Ενα βιβλίο συγκλονιστικό που πρέπει να διαβαστεί σε τάξεις, σπία και βιβλιοθήκες, από μικρούς και μεγάλους, ένα βιβλίο που μιλάει σε όλους μας για κάτι που φαίνεται μακρινό αλλά δεν είναι.

■ «Ο πολύγραφος ή Το καλοκαίρι των ηρώων», **Μ. Σκαμάγκα** (Μεταίχμιο)

Η φίλια του Παυτελή με τον Λεωνίδα εκείνο το καλοκαίρι της περιπέτειας και των ανακαλύψεων σ' ένα νησί στο Αιγαίο θα αλλάξει πολύ τη ζωή τους. Με ιστορίες και πληροφορίες από το παρελθόν και τη γερμανική κατοχή, με άρα παλιών βιβλίων αλλά με γλώσσα σύγχρονη, η συγγραφέας γράφει μια πυκνή ιστορία για διχόνοιες και παλιά μυστικά που διαβάζεται απνευστί.

■ «Στον δρόμο για το σπίτι», **Α. Αντωνίου** (Ψυχογιός)

Πενήντα χρόνια μετά την τουρκική εισβολή, μια συγγραφέας που γεννήθηκε κάποια χρόνια αργότερα υιοθετεί έναν πρωτότυπο τρόπο να μιλήσει γι' αυτή αλλά και για την προσφυγιά γενικότερα. Με ευφάνταστους τίτλους κεφαλαίων γράφει για όσα άκουσε από τους πρόσφυγες συγγενείς της, από τους δασκάλους της, για όσα σκέφτεται, για όσα λέει στους μαθητές της. Γίνεται η ίδια ηρωίδα ενός τραύματος που δεν το έζησε αλλά την επηρέασε βαθιά και καθοριστικά – εί-

ναι σαν να διαβάζουμε ένα ημερολόγιο με τις σκέψεις και τα συναισθήματά της. Ένα βιβλίο συγκινητικό και καθηλωτικό.

■ «Όταν μας άφησε η θάλασσα», **Α. Κουμπάνου** (Πατάκης)

Μια ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα από την Κύπρο του 1974 – αυτό μας λέει η συγγραφέας και στο εξώφυλλο μάλιστα. Ακόμη ένα βιβλίο για τα πενήντα χρόνια από την τουρκική εισβολή. Η ιστορία της Κατερίνας από την Κερύνεια, που μαζί με τον δίδυμο αδερφό της επιβιβάζονται σε ένα καράβι προς τον Πειραιά. Εκατοντάδες παιδιά, κορίτσια και αγόρια, μεταφέρθηκαν τότε στην Ελλάδα, ασυνόδευτα, με σκοπό να φιλοξενηθούν σε ιδρύματα και οικογένειες, και την ελπίδα να ζήσουν μια κανονική ζωή. Συνδυάζοντας αριστοτεχνικά τα ιστορικά γεγονότα με τη μυθοπλασία, γλιστρώντας από την πρωτοπρόσωπη στην τριτοπρόσωπη αφήγηση, η Κουμπάνου γράφει ένα βαθιά συγκινητικό μυθιστόρημα για τις ιστορίες μέσα στην Ιστορία που παρασέρνει τους ανθρώπους και διαλύει τις ζωές τους. Το βιβλίο μπορεί να διαβαστεί τόσο από νέους όσο και από μεγαλύτερους αναγνώστες. Το εξώφυλλο είναι της Θέντας Μιμηλάκη.

